

at der vilde være taget et godt forebyggende Skridt mod, at vore Fortidsmindesmærker lide Overlast. Jeg skal dernæst sige et Par Ord om Tilskuddet til Folkehøjskolerne, som allerede er berørt i Gaar af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen). Disse Folkehøjskoler understøttes dels umiddelbart ved en større Sum, dels middelbart ved en mindre Sum, nemlig Tilskuddet til fattige og begavede Elever. Jeg haaber, at den Tid skal komme, da disse Skoler kunne staa paa deres egne Ben uden Statsilfsud, og jeg vil ønske, at man mere og mere vil tage bort fra den første Sum og lægge over til den anden, saaledes at det ikke saa meget er Staten, der kommer til at understøtte disse Skoler, som Folket, og saaledes, at Tilskuddet fremdeles og maaske i højere Grad bliver ydet til Eleverne, samt paa den Maade, at de frit kunne tage Bestemmelse om, hvilken Skole de ville vælge, hvilket allerede for en stor Del er Tilfældet. Naar jeg bringer dette paa Tale, er det fordi jeg kunde ønske en endnu større Udvidelse deraf, og jeg vil da særlig fremkaste den Tanke, at de, som til en saadan Understøttelse, ikke skulde være indskrænkede til at opholde sig paa en Folkehøjskole her i Danmark, men efterat der er fremblomstret saadanne Skoler ogsaa i Sverig og Norge, da ogsaa kunde nyde Understøttelse der, og jeg tror, at det kunde gøres under saa betryggende Former, at der ikke var Noget at resistere ved at indlade sig derpaa. Naar der paa Krigtministeriets Budget er foreslaaet en Sum til en Grindringsmedaille for dem, som have deltaget i den første og anden sønderjydske Krig, saa kan jeg meget godt slutte mig til den Tanke, hvorpaa dette Forslag hviler, forsaavidt som jeg antager, at Meningen dermed er, at man vil vise en Erkjendtlighed mod de Børnepligtige, som fremfor mange andre Børnepligtige have været i det Tilfælde, at de virkelig have maattet indsette Liv og Blod for Fædrelandet. Men med Hensyn til Tankens Udførelse er jeg ikke saa heldig at kunne slutte mig til Forslaget; thi i Form af en Grindringsmedaille, nærer jeg den Tro, at det vil blive et Middel, som nærmest kun vil pirre Forsængeligheden. Jeg ser i Anmærkningerne til Finantsloven, at denne Grindringsmedaille skulde uddeles til omtrent 100,000 eller 120,000 Mand; derved kommer jeg til at tænke paa en anden Oplysning, jeg har set i et Blad i disse Dage, nemlig at Vaabenbrødre-Selskabet for Tiden tæller 20,000 Medlemmer. Det er et Selskab, som vistnok gjør meget godt og navnlig ved Understøttelse frier Mange fra at falde Fattigvæsenet til Byrde. Det er, som bekendt, en Betingelse for at blive optagen i Selskabet, at Vedkommende har været indkaldt til Tjeneste i en af vore Krige. Men naar der kun er 20,000 i dette Selskab, og her er Tale om at give Medaille til 100,000 eller 120,000, saa ser man altsaa, at det kun er $\frac{1}{5}$ eller $\frac{1}{6}$, som kommer til at

nyde godt af Vaabenbrødre-Selskabet. Og hvorfor? jeg antager, at dette for en stor Del har sin Grund i, at Medlemsbidraget ikke er saa ganske ringe, nemlig over 4 Rd. om Aaret. Jeg udtaler dette, ingenlunde fordi det er min Mening, at vi ligesom skulde frygte denne Sum, men jeg vil ønske, at denne Sum kunde faae en anden Anvendelse, saaat den ikke brugtes til Grindringsmedailler, men blev anvendt til at komme de Trængende til Hjælp, som ikke have Raad til at være Medlemmer af Vaabenbrødre-Selskabet og paa den Maade kunne komme til at nyde Understøttelse. — For et Par Aar siden — ja, det var da ifjor Foraar, eller jeg skulde da hellere sige paa den næstsidste Finantslov — blev der vedtaget et under Behandling stillet Vædringsforslag fra vedkommende Minister om at bevilge et Par Tusinde Rigsdaler til Anskaffelse af et Mønstre-Meter og et Mønstre-Kilogram. Jeg mindes, at den ærede Ordfører for det daværende Finantsudvalg ved denne Leilighed udtalte, at naar Finantsudvalget saa villig gik ind paa denne Bevilling, da var det i den sikre Forhaabning, at vedkommende Minister snarest mulig vilde fremlægge Lovforslag om en Vædring i vore Maal og Vægtforhold. Dertil svarede den daværende Finantsminister, at dette stod i meget nær Forbindelse med Indførelsen af et nyt Møntsystem. Den ærede Ordfører for Finantsudvalget sagde dertil, at det kunde jo ogsaa ske forinden, om det skulde være. Der var, som sagt, stærk Stemning fra begge Sider, forekommer det mig, for at fremme denne Sag, og den daværende højterede Finantsminister udtalte ogsaa, at han haabede i næste Samling at kunne forelægge et Lovforslag derom. Da dette ikke er sket, saa tillader jeg mig at spørge den højterede nuværende Finantsminister, hvorledes det staar sig med denne Sag. — I den Udtalelse, hvormed den højterede Finantsminister forelagde dette Lovforslag, var det desværre med Betagelse at jeg hørte, at der ikke i Aar kunde ventes forelagt noget Lovforslag om Tolbafgifternes Nedsættelse, og Grunden dertil var nærmest for fremdeles i højere Grad at kunne nedsætte Statsgælden. Jeg slutter mig i saa Henseende til den Udtalelse, som faldt fra det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Zauber), at man vist meget godt kan nedsætte Tolbafgifterne, uden at der derfor kommer mindre Indtægt; men selv om man vilde gaa yderligere i Nedsættelser, saa at der behøvedes Dækning, tror jeg for mit personlige Vedkommende, at det ikke vilde være vanskeligt at faae den fornødne Dækning paa en eller anden Maade, f. Ex. ved en Indkomsskat, hvis Procent kunde fastsættes paa den aarlige Finantslov, saa at man havde det i sin Haand at sætte den højere eller lavere, efter som Nødvendigheden var derfor. — Jeg kan ikke slutte, uden at ytre min Forundring over de Udtalelser, der igaar faldt fra det ærede Medlem for Thisted